

gaaer, vil jeg maaffee kunne give ham Ret i, at der er noget Urigtigt i Bestemmelsen, ligesom det ogsaa kan være, at han har Ret i det Andet, at den nemlig ikke fik nogen stor Majoritet for sig; jeg erindrer for Diæbliffet ikke, hvor stor den var (En Stemme: To Stemmer!), altsaa en Majoritet af to Stemmer, — men hvad det angaaer, at det kun var en foreløbig Bestemmelse, da er det ganske vist, at han i den Henseende har Ret, thi der er Intet i Loven, som i allerfjærneste Maade antyder Bestemmelsen som foreløbig; og det er jo fuldkommen vist, at denne Bestemmelse, efterat Loven er gaaet igjennem Rigsforsamlingen og har modtaget kongelig Sanction, er lige bindende, hvad enten den er vedtagen med en Majoritet af to Stemmer eller eenstemmig, — om Bestemmelsen er vel begrundet eller ikke, det er Noget, som ikke i fjærneste Maade bør komme med i Betragtningen, naar Spørgsmaalet bliver om Fortolkningen, og jeg troer, at der kunde være særdeles Meget at indvende imod den Fortolknings Maxime, som i den Henseende er bleven fulgt af den ærede Rigsdagsmand.

Naar nu den ærede Rigsdagsmand saa aldeles afgjørende og bestemt ytrer og bestandigt gjentager, at den Fortolkning, som er bleven fulgt af Autoriteterne med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal bringes ind under Begrebet om fast Ansættelse for Skolelærerne her i Kjøbenhavn, som jo er af en ganske særegen Natur, — jeg skal dog bemærke, at Spørgsmaalet med Hensyn til Skolelærere paa Landet ei heller er ophøiet over al Fortolkning,

thi i den Grad fast er ingen Skolelærers Stilling, at han jo kan komme ud af den — at denne Fortolkning gjentagne Gange har været under Forhandling mellem Ministerierne, og at disse ere i saa Henseende komne til en Afgjørelse, men at denne Afgjørelse er et Misgreb og aldeles forkeert, — saa er Sagen dog dermed ikke afgjort, thi det er jo ganske vist, at der ogsaa med Hensyn til de Fortolkninger, der fra den ærede Rigsdagsmand ere blevene anførte, fra mange Sider vil blive yttret, at de ere grundforkeerte; — imidlertid er det vist, at den Fortolkning, som nu engang efter Forhandlinger desangaaende er givne, virkelig har gjort sig praktisk gjældende og vil vedblive at gjøre sig gjældende; der er virkelig ingen Grund til at antage, at den Fremgangsmaade, der nu følges, af sig selv skulde forandres, og navnlig ikke paa Grund af Ottringerne fra den ærede Rigsdagsmand, som i alt Bessentligt allerede tidligere ere fremkomne fra ham. Hvorledes stiller altsaa Sagen sig nu? Det forekommer mig, at man kan see hen deels til Udskrivningsvæsenets Interesse, deels til Skolevæsenets Interesse og deels maaffee til de paagjældende Personers Interesse, og den ærede Rigsdagsmand har ogsaa i sine forskjellige Ottringer taget Hensyn til alle disse tre Retninger. Hvad nu Udskrivningsvæsenet angaaer, saa er det jo tildeels blevet anført ogsaa af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Adb. Valgtreds (Moniud), og det følger virkelig ogsaa ligefrem af sig selv, at der ikke ved en saadan Bestemmelse, som den her foresiggende, kan siges at see Noget til Skade derfor.